

רובו של הראשון⁽⁵⁾.

ואיבעית אימא, לעולם אין צורך לשחות שני סימנים בעוף אפילו לכתהילה⁽⁶⁾, ולשון דעתך מתייחס להמשך המשנה, א"ר רובי של אחד במוֹתוֹ, שכתחילה צריך לשחות את כל הסימן בעוף, ואת כל שני הסימנים בבהמה⁽⁷⁾.

עתה, הגمراה מביאה דברי תנאים ואמוראים שדרשו את דין השחיטה מהתורה, ובתוך הדברים יבואר המקור לדין המשנה שצורך

ודעיקין: מלשון "השוחט", משמע דיעבד, אין, אבל לבתיחה לא ישחות באופן זה.

ומקשין: שניהם בכתימה לבתיחה לא? עד כמה לשוחט ולזווילו! [כמו צורך להמשיך ולשחות?] הרי דין השחיטה הוא בסימנים, ואתם הוא שחט בשלימות, ובודאי שאין צורך לחזור את כל הראש אפילו לכתהילה.

ומתdzין: **איבעית אימא**, לשון דעתך הולך לאחר בעוֹף, שבו הצרכו חכמים לשחות את שני הסימנים לכתהילה, שמא לא ישחות

ועיין ב"י ריש סימן כ"א. הרמב"ם פסק שצורך לשחות לכתהילה את כל שני הסימנים בין בבהמה בין בעוף. [פ"א מהלכות שחיטה ה"ט]. וכן פסק הרא"ש כהורמת שתי הלשונות [סימן ב].

וכתב המגיד משנה, שלדעת הרמב"ם שני התירוצים לא חולקים והלכה כשתיהם, וכותב שכן היא דעת הרשב"א בחידושים. וכן דרך המהרש"ל מלשון הגمراה, שאומרת "איבעית אימא" גם לפני התירוץ הראשון וגם לפני התירוץ השני, שני התירוצים לא חולקים [יש"ש סימן א]. ודעת הכספי משנה, שהרמב"ם פסק כהורמת שני הלשונות מפני שהוא סובר שהוא צריך לשחות לכתהילה יותר מהשחיטה המעכבות הוא מדורייתא, ולכן פסק לחומרה. [casף משנה פרק א מהלכות שחיטה ה"א].

והגרא"א כתוב, שלפי שיטת רשי" נראה שהתירוצים חולקיים, שהרי הטעם שצורך לשחות את שני הסימנים לפי התירוץ הראשון לדעת רשי" הוא, שמא לא ישחות רובי של אחד, ולפי התירוץ השני שאנו מצוריכים אותו לשחות סימן שלם לכתהילה, כבר אין חשש שיבוא לידי כך.

7. בתירוץ זה לא כתוב רשי" טעם לדבר כמו

5. זו דעת רשי". שהצורך לשחות שני סימנים בעוף לכתהילה הוא מדרבן ומושם חssh. ובגלוון הש"ס ציין לתוספות לעיל כא ב ד"ה וכיינו מבדיל, ומטעם מדבריהם שכתחילה צריך לשחות שני סימנים בעוף מדורייתא, כי הסוגיא שם עוסקת במילוי דורייתא.

וهرמ"ז הסתפק, וכותב: אפשר דכי בעין יותר מרוב אחד בעוף — מדרבן בין לדבורייתא לא מפליג רחמנא בכל מקום בין לכתחילה לדיעבד. ומדברי הרמב"ן משמע, שאף אם אמר שהצורך לשחות שני סימנים לכתהילה הוא מדרבן, אין זה מושם חssh שמא לא ישחות את הרוב, אלא שהשחיטה השלמה היא בשני הסימנים וההתורה חדשה שסימן אחד בעוף חשוב כמו שניים. ורבנן תקנו שכתחילה יש לשחות שחיטה שלמה.

ועיין בהערה לקמן מה שהבאנו בשם רע"א.

6. כתוב הרא"ש, שהרי"פ פסק שלא צריך לשחות את שני הסימנים בעוף.

והרא"ש מסביר את הרוי"פ, שיש מחולקת בין שתי הלשונות, והhalca כדבורי המיקל כיוון שמדורייתא לכלוי עלמא אין צורך לשחות ורק סימן אחד. ובספריו הרוי"פ שלנו יש גirosא שכותוב בה שלא כפי הגירסה שהביא הרא"ש,